

עפ"ג 50966/05/15 - מדינת ישראל נגד משה נתנוב

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ג 50966-05-15 מדינת ישראל נ' נתנוב 8 אוקטובר 2015

לפני הרכב השופטים:
כב' השופט יגאל גריל, שופט בכיר [אב"ד]
כב' השופטת שושנה שטמר, שופטת בכירה
כב' השופטת ברכה בר-זיו
המערערת:
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)
ע"כ ב"כ עוה"ד גב' ירין שגב
נגד
המשיב:
משה נתנוב
ע"י ב"כ עוה"ד משה אורן

פסק דין

א. בפנינו ערעור המדינה על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט א. קפלן) מיום 16.4.15 בת"פ 54187-05-14, לפיו נדון המשיב, יליד 1976, לביצוע 300 שעות של"צ, 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים, ותשלום קנס של 12,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

ב. הנסיבות צריכות לעניין הינן בתמצית אלה:

ביום 29.5.14 הגישה המדינה כתב אישום כנגד המשיב בו נטען, כי בחיפוש שנערך בתאריך 25.5.14 בביתו של המשיב אשר בחדרה נמצא כי במעבדה מוסתרת מאחורי ארון פלסטיק במחסן הבית (כשפתח המחסן מוסלק מאחורי ראי בחדר המגורים), גידל המשיב 49 צמחי קנביס במשקל כולל של 5,650 גרם נטו.

בהמשך, נמצא כי המשיב מחזיק במעבדה מאזן מליחות, מסנן מים, מפוח, משאבת מים, רפלקטור, מנורה, מזגן, שעון שבת, צמר סלעים וחומרי דישון וריסוס שהינם כלים המשמשים לגידול הסם.

בנוסף לכך, נמצא כי המשיב מחזיק בקופסא במטבח הבית סם מסוכן מסוג קנביס במשקל 1.51 גרם נטו לצריכתו העצמית.

ג. המדינה ייחסה למשיב בכתב האישום את העבירות הבאות:

1. גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973 (להלן: "**פקודת הסמים**").

2. החזקת סמים להכנת סם לפי סעיף 10 לצו בדבר הסמים המסוכנים, תשל"ה - 1975.

3. החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים.

ד. בישיבה שהתקיימה בפני בית משפט קמא ביום 3.9.14 הודיע הסינגור, כי הושג הסדר לפיו המשיב יודה ויורשע ובטרם טיעונים לעונש יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן. ב"כ המדינה ביקש, כי המשיב יורשע והוסיף, שעמדת המדינה בתיק היא למאסר בפועל.

המשיב מצידו אישר את ההסדר והודה בכל העובדות המפורטות בכתב האישום והורשע בהתאם.

ה. בתסקיר שירות המבחן מיום 26.2.15, שהונח בפני בית משפט קמא, צויין, שלגירסת המשיב הוא מדווח על כאבי גב ורגל מהם הוא סובל בעשר השנים האחרונות, אם כי הוא לא הציג בפני שירות המבחן מסמך רפואי מתאים לביסוס טענותיו אלה. את השימוש בסם מסוג קנביס מסביר המשיב על רקע הכאבים ורצונו לסייע לעצמו שלא בעזרת טיפול תרופתי.

ו. מציין שירות המבחן, שבעברו של המשיב הרשעה אחת בעניין אחר, דהיינו, עבירת זיוף משנת 1999 שבגינה הוטלו עליו קנס ותקופת מאסר על תנאי.

ז. המשיב טען בפני שירות המבחן, שהוא אינו רואה את השימוש בסמים כהתמכרות לקנביס והוא רואה מקום לגליזציה של שימוש בקנביס ולכן מתקשה לזהות את צריכת הסם כבעייתית, ואולם, הוא מבין שהשימוש בקנביס נכון להיום איננו מותר בישראל ולצורך המשך צריכת קנביס למטרות רפואיות, עליו לפנות לגורמים המוסמכים לכך.

ח. כאמור, את צריכת הקנביס מסביר המשיב במטרות של "**טיפול עצמי**" להפחתת הכאבים מהם הוא סובל ולכן, לטענתו, בחר לגדל את הסם בדירתו ולהימנע ממגע עם סוחרי סמים עוברי חוק. הוא גילה הבנה לחומרת המעשים מבחינה פלילית ושלל כוונה לגדל קנביס למטרת סחר או רווח כספי.

צוין עוד בתסקיר שירות המבחן, כי מעצרו של המשיב, ההליך הפלילי הנוכחי, ומעורבות גורמי איפת החוק הובילו לתחושות חרטה ובושה אצל המשיב, שאף דיווח כי מאז מעצרו בגין תיק זה הוא נמנע משימוש בסמים

מסוג קנביס זולת מעידות בודדות.

ט. שירות המבחן מצוין, כי במסגרת פיקוח המעצר שבוצע, שמר המשיב על קשר עם שירות המבחן וביצע בדיקות שתן בחודשים אוקטובר 2014 עד ינואר 2015 ואלה נמצאו נקיות משרידי קנביס. לפי התרשמות שירות המבחן, המשיב אינו מנהל אורח חיים התמכרותי ומגלה שליטה בצריכת הסמים ונראה, כי הוא מעוניין לערוך שינוי במצבו תוך נטילת אחריות על מעשיו.

י. שירות המבחן צוין, כי ראה מקום לבחון את השתלבות המשיב בהליך טיפולי במסגרת השירות כדי לסייע למשיב בביסוס דפוסי שליטה ותכנון לטווח ארוך להגברת מחוייבות בתחומי חייו השונים, בעוד המשיב שלל צורך טיפולי כשהוא מזהה את עצמו כבעל כוחות לסייע לעצמו ולקדם את מצבו האישי.

שירות המבחן סבר, כי לא נוצר פתח להתערבות טיפולית של שירות המבחן כגורם סמכותי המטפל בעוברי חוק והמוטיבציה המשמעותית של המשיב להפסקת השימוש בסמים נובעת מתוך הבנת החוק והמחירים הנלווים להפרתו, וכן הרגשת הבושה והאכזבה אל מול עצמו ואל מול משפחתו.

מעורבות גורמי אכיפת החוק והמשפט היוו עבור המשיב גורם מציב גבול ומעורר חרדה המהווה זרז להפסקת התנהגותו הבעייתית.

יא. הסיכום הסופי של שירות המבחן היה, שלא נוצר פתח להתערבות טיפולית של השירות בעניינו של המשיב, אשר זקוק לענישה מוחשית וקונקרטית שתסייע לו להפנים את גבולות החוק ותוצאות מעשיו.

הואיל ואין המדובר בבעל עבר פלילי מכביד, שקל שירות המבחן את התאמתו של המשיב לביצוע של"צ בהיקף שעות גבוה (300 שעות של"צ) כענישה חינוכית מחד גיסא ואשר תאפשר מאידך גיסא את המשך השקעת מאמציו ותפקודו בתחומי המשפחה והתעסוקה.

יב. נוכח אי הבהירות בנוגע למצב המשיב מבחינת שימוש בסמים, לא יכול היה שירות המבחן באותו שלב לגבש עבור המשיב תוכנית של"צ, ולפיכך, הוגש תסקיר משלים ביום 25.3.15 בו צוין, כי המשיב ביצע לפי דרישת שירות המבחן שתי בדיקות שתן שתוצאותיהן נמצאו נקיות מממצא סם, ולפיכך, נמצא המשיב מתאים לביצוע צו של"צ והמשיב ביטא נכונות לביצוע צו של"צ ושירות המבחן גיבש תוכנית מתאימה.

יג. בישיבת בית משפט קמא שהתקיימה ביום 16.4.15 טענה המדינה, כי מתחם הענישה הראוי בגין העבירות בהן הורשע המשיב נע בין מאסר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. יצוין, כי בטיעון של ב"כ המדינה בפני בית משפט קמא נפלה שגגה, שכן, נטען שם, בעמ' 5 לפרוט', כי המשיב גידל 49 צמחי קנביס במשקל של למעלה מחצי קילוגרם, בעוד שלפי האמור בכתב האישום, המשקל הכולל של

צמחי הקנביס היה 5,650 גרם נטו, משמע, למעלה מ-5.5 ק"ג.

יד. לטענת המדינה בפני בית משפט קמא, אין לאמץ את המלצת שירות המבחן בדבר הטלת צו של"צ של 300 שעות, כאשר מתוך תסקירי שירות המבחן עולה, שהמשיב אינו מוכן לשתף פעולה ואינו מוכן לשום הליך טיפולי. לפיכך, עתרה המדינה, כי יוטל על המשיב עונש מאסר בפועל בהתאם למתחם שהוצג בפני בית משפט קמא, ולרבות מאסר מותנה מרתיע, קנס ופסילת רישיון הנהיגה.

טו. הסניגור טען לעומת זאת, כי המשיב בחר להודות בביצוע העבירה כבר בחקירתו במשטרה וציין בפני החוקר איזה ציוד רכש, איפה, וממתי הוא מתעסק בגידול הקנביס, וכן הדגיש הסניגור כי מדובר בהחזקת סמים לצריכה עצמית.

הסניגור הדגיש, שעל בית המשפט להעניק משקל משמעותי להודאתו של המשיב בהזדמנות הראשונה, דבר שהביא לחיסכון בזמן שיפוטי והדבר משקף את חרטת המשיב, וכן, יש להביא בחשבון את עברו הכמעט נקי זולת עבירה אחת משנת 1999 שאינה קשורה לתחום הסמים.

הסניגור הוסיף, שהמשיב עבר חוויה מטלטלת בהיותו עצור קרוב לחודשיים ולאחר מכן נתון תקופה ארוכה במעצר בית.

טז. לדעת הסניגור, יש מקום לאמץ את המלצותיו של שירות המבחן.

באשר לכמות שנתפסה, טען הסניגור שהיה על המדינה לבוא ולהסביר לבית המשפט מהי הכמות אשר מתוכה ניתן היה להפיק סם, הואיל וחלק גדול מן הכמות שנתפסה היה גזעים ותפרחות שאי אפשר להפיק מהם סם.

בנוסף, טען הסניגור שלא נגרם כל נזק, שהרי המשיב לא הספיק לקטוף, והגידול נגדע.

יז. באשר למתחם הענישה, טען הסניגור, כי לפי הפסיקה הנוהגת מדובר על מאסר מותנה ברף הנמוך של הענישה לבין חודשי מאסר ספורים שירוצו בעבודות שירות.

הסניגור הפנה לפסיקה רלוונטית, וביקש כי יוטל על המשיב השל"צ כהמלצת שירות המבחן.

המשיב עצמו הביע את הסכמתו לביצוע השל"צ.

יח. בגזר הדין שניתן ביום 16.4.15 ציין בית משפט קמא, כי מדובר בעבירה הפוגעת בסדר הציבורי ומתחם הענישה לגביה נע בין מאסר מותנה וקנס לבין 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

באשר לתסקירים ציין בית משפט קמא, כי אלה חיוביים ומלמדים כי בסך הכל מדובר באדם שאיננו משתמש בסמים באופן קבוע ותליתי, הוא לא הפך את השימוש בסם לדרך חיים, ועברו הפלילי ממש זניח.

המשיב, כך כתב בית משפט קמא, נמצא מזה זמן נקי מסמים, כלומר, השתקם בכוחות עצמו, הודה, חסך מזמנו של בית המשפט וכל אלה מצדיקים את אי מיצוי הדין עמו, דהיינו, קבלת המלצות שירות המבחן. נוכח כל האמור לעיל פסק בית משפט קמא בגזר דינו את העונשים עליהם עמדנו בפתח דברנו.

יט. המדינה ממאנת להשלים עם גזר דינו של בית משפט קמא, וערעורה המפורט והמנומק מונח בפנינו. לטעמה של המדינה, שגה בית משפט קמא משלא עמד כדבעי על חומרת העבירה של ייצור, הכנה והפקה של סמים מסוכנים בה הורשע המשיב, תוך התעלמות מכוונת המחוקק ומן ההלכות הפסוקות בנושא זה.

נטען גם, שבית משפט קמא לא נתן משקל ראוי לכמות הסם הגדולה שנתפסה במעבדה בביתו של המשיב וכן שגה משקבע מתחם ענישה מקל בצורה חריגה.

כ. לטעמה של המדינה, היה על בית משפט קמא לגזור על המשיב עונש של מאסר בפועל משמעותי ובמקום זאת הסתפק בענישה קלה, למרות חומרת העבירות בהן הורשע המשיב ואף נמנע מלפסול את המשיב מלנהוג.

המדינה עמדה בנימוקי הערעור על החומרה הרבה הגלומה בעבירה של ייצור וגידול סמים מסוכנים - עבירה שבצידה ענישה של עד 20 שנות מאסר בפועל, ועל כך שהעונש שהוטל איננו ממלא אחר הצורך להילחם בנגע הסמים עד חורמה, כשהעיסוק בגידול הסם מגלם בתוכו חומרה יתרה.

כא. מוסיפה המדינה בטיעוניה, שאין לקבל את טענת הסניגור כאילו מדובר בהחזקת סמים לשימוש עצמי. טענה זו רלוונטית לגבי כמות הסם הקטנה (1.51 גרם) שנתפסה במטבח ביתו של המשיב, אך אין היא יכולה להיות רלוונטית לכמות הגדולה של הסם שנתפסה במעבדה, כמות שהיא פי 376 מן הכמות שקבועה בחוק לשימוש עצמי.

כב. עוד טוענת המדינה, כי פסיקת בתי המשפט מלמדת שאלה נוהגים להטיל עונשי מאסר בפועל בעבירות של גידול קנביס, גם במקרים בהם נטען כי הסמים נועדו לצריכה עצמית, ואף במקרים בהם היה אישור רפואי לשימוש עצמי בסם.

כג. לטענת המדינה, למרות שסם מסוכן מסוג קנביס נתפס לעיתים כ"סם קל", אין בכך משום נסיבה לקולא ודווקא עקב היותו סם נפוץ, הוא בעל פוטנציאל של נזק גבוה לציבור בשל היותו "סם מעבר",

או "סם פותח שער" המוביל את הדרך לשימוש בסמים "קשים", וכן מפנה המדינה לפסיקה המתייחסת לסכנה המיוחדת הטמונה דווקא בסמים הנקראים "קלים".

בית משפט קמא נמנע, לטעמה של המדינה, מלתת משקל הולם בגזר דינו לפוטנציאל הגבוה של נזק במעשיו של המשיב נוכח גידול עשרות צמחי קנביס אשר אלמלא פעולת המשטרה היו מספקים סם בכמות גדולה.

כד. עוד הוסיפה המדינה, שבית משפט קמא לא נתן משקל מספיק לחומרת מעשיו של המשיב שבאו לידי ביטוי באופי השיטתי, המאורגן והמתוכנן של מעשיו: הקצאת מקום מיוחד לגידול הסמים, הקמת המעבדה, הסתרתם באופן מחושב ומתוחכם, ורכישת והתקנת מוצרים ואביזרים רבים שכל תכליתם גידול שתילי הסמים.

נוכח חומרת העבירות סבורה המדינה, שאין לתת משקל נכבד לעובדה שהמשיב נטול עבר פלילי.

כה. המדינה מפנה בסעיף 22 של הודעת הערעור מטעמה לכך, שבא כוחה טען בטעות בפני בית משפט קמא למתחם ענישה המתייחס לכמות של 1.5 ק"ג (בעוד שמדובר היה בגידול סם בכמות העולה על 5.5 ק"ג), אך העונש שהטיל בית משפט קמא חרג גם ממתחם הענישה שהציג ב"כ המדינה, ולכן, לא יהא בהתערבות בגזר דינו של המשיב לחומרא כדי לגרום לו לעיוות דין כלשהוא.

כו. עוד טוענת המדינה, כי לא פורטו בתסקיר שירות המבחן או בגזר הדין נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה ההולם, וכן שגה בית משפט קמא כשנמנע מלהטיל על המשיב עונש של פסילת רישיון הנהיגה, שכן, המחוקק בסעיף 37א' לפקודת הסמים המסוכנים, וכן בתי המשפט בשורת פסקי דין, אמרו את דברם לפיהם, אדם שהורשע בעבירות סמים, ובוודאי המשיב הצורך בעצמו סמים, יורחק מן ההגה לטובת הציבור כולו.

מכאן העתירה להטיל על המשיב עונש מאסר בפועל משמעותי ולפסול את רישיון הנהיגה של המשיב.

כז. בישיבה שהתקיימה בפנינו בתאריך 25.6.15 הודיע הסניגור, כי הוא מקבל את הצעת בית המשפט לפיה יתקבל הערעור, יוטל על המשיב עונש מאסר והוא יישלח לקבל חוות דעת של הממונה על עבודות שירות וחוות דעת זו תוגש לבית המשפט מבלי לבסס כל ציפייה או הסתמכות על כך שהמאסר שייגזר יהא דווקא בגבול עבודות השירות.

כח. בחוות דעתו הראשונה של הממונה על עבודות שירות מיום 29.7.15 צוין, כי בבדיקת שתי שנלקחה מן המשיב, נמצאו בבדיקה ראשונית ממצאים חיוביים ולכן נשלחה הבדיקה למעבדה הארצית כדי לאשש או להפריך את הממצאים.

בחוות דעתו המשלימה של הממונה מיום 20.8.15 נכתב:

"למועמד רקע של שימוש בסמים ואלכוהול. בדיקת שתן שנלקחה מהמועמד נמצאה עם ממצאים חיוביים... לאור האמור המועמד אינו ניתן להשמה מכיוון שאין המעסיקים מוכנים להעסיק משתמשים פעילים".

כט. בישיבת בית המשפט שהתקיימה בפנינו ביום 10.9.15 ציינה ב"כ המדינה, כי העובדה שנמצאו ממצאים חיוביים של סם בבדיקת השתן של המשיב מדברת בעד עצמה. לטעמה, בחר בית משפט קמא להקל עם המשיב באופן חורג המצדיק את התערבות בית המשפט.

בית משפט קמא נימק את עמדתו בכך, שהמשיב נקי מזה זמן מסמים והוא משתף פעולה עם שירות המבחן, אך כיום אנו למדים שלא כך הדבר.

עוד הדגישה ב"כ המדינה, כי המשיב הורשע בייצור ובגידול כמות גדולה של קנביס (כ-5.5 ק"ג), ולכן יש מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא באופן שיוטל על המשיב עונש מאסר לריצוי בפועל.

ל. ב"כ המשיב טען בפנינו כי הימצאות שרידי סם בבדיקת השתן שמסר המשיב נובעת ממעידה חד פעמית מחמת הלחצים שהמשיב נמצא בהם והוא ביקש מאיתנו ליתן למשיב הזדמנות נוספת להופיע בפני הממונה ולנסות להתקבל לעבודת שירות פעם נוספת, וזאת בבחינת **"הזדמנות אחרונה"**.

לא. המשיב פנה אלינו ואמר, כי הוא גידל את הקנביס מחמת בעיות הגב מהן סבל, ונזקק לקנביס כדי להקל על הכאבים שלו. המשיב טען, שאין לו **"פרופיל של עבריין"**, הוא גרוש, ומגדל את ילדיו בכבוד מעבודתו בתחום הנדל"ן בעבר וכיום מעבודתו באינסטלציה, וכן ציין כי פתח עסק לפני כשבוע.

לטענתו, המצב בו הוא מצוי כיום קשה לו נפשית. המשיב טען, שעד לפני כמה חודשים הוא נתן בדיקות שתן נקיות משרידי סם ולגירסתו ניתן להסביר את עקבות הסם שנמצאו בבדיקה שנעשתה אצל הממונה בכך שהוא יושב בקבוצות אנשים שמשתמשים בסם **"וכנראה הריח נדבק"** (עמ' 5 לפרוט' שורות 18,19).

לב. ב"כ המדינה ציינה, שלדעתה אין מקום להפנות את המשיב פעם נוספת לממונה על עבודות שירות והפנתה לכך שלפי התסקיר מתקשה המשיב להבין את הבעייתיות בשימוש בקנביס, הוא אינו רואה את התנהגותו כהתמכרות והוא לא היה מעוניין להשתלב בהליך טיפולי ומנסה כיום לתת תירוצים שונים כיצד נמצאו שרידי סם בבדיקה. נראה כי המשיב אינו מפנים את חומרת העבירות וממשיך באותו אורח חיים.

עד כאן תמצית טיעוניהם של ב"כ הצדדים.

לג. לאחר שנתנו דעתנו לעובדות כתב האישום שעל פיהן הורשע המשיב לפי הודאתו, לאמור בתסקירי שירות המבחן שהונחו בפני בית משפט קמא, וגזר דינו של בית משפט קמא, נימוקי הודעת הערעור, וטיעוניהם המפורטים של הצדדים בפנינו, מסקנתנו היא, שיש מקום לקבל חלקית את ערעורה של המדינה ולהחמיר בגזר הדין שהוטל על המשיב.

לד. העבירות בהן הורשע המשיב הינן חמורות וכוונתנו בעיקר לעבירה לפי סעיף 6 של פקודת הסמים בדבר גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים, עבירה שהעונש שבצידה הינו עד 20 שנות מאסר.

עוד יש להדגיש, בין היתר, את המשקל הכולל של 49 צמחי הקנביס שנמצאו בחיפוש אשר נערך בביתו של המשיב, כשבטיעונו של ב"כ המדינה בפני בית משפט קמא אכן נפלה שגגה, שהרי נטען שם כי המשקל הוא למעלה מחצי קילוגרם, בעוד שהמשקל הוא מעל 5.5 ק"ג.

לה. עוד יש ליתן את הדעת על כך, כי מדובר בפעילות מתוכננת ושיטתית של המשיב, וזאת בהתייחס לנסיבות בהן נמצאו אותם צמחי קנביס, דהיינו, במעבדה מוסתרת מאחורי ארון פלסטיק במחסן הבית, כשפתח המחסן מוסלק מאחורי ראי בחדר המגורים.

המשיב היה איפוא מודע היטב לאי החוקיות החמורה שבמעשיו ומכאן הבניה המתוכננת של אותו "סליק".

לו. יחד עם זאת, ובשים לב להמלצת שירות המבחן שהמשיב יבצע 300 שעות של"צ, ונוכח העובדה שלחובת המשיב, שהוא כבן 39 כיום, הרשעה קודמת אחת משנת 1999 בעבירה שאינה נוגעת לענייננו (זיוף), דהיינו, שעברו הפלילי כמעט זניח, ראה בית משפט קמא לנכון ללכת כברת דרך ארוכה מאוד לקראת המשיב.

מנגד, עומדים בפנינו הטיעונים המשכנעים ורבי המשקל שהעלתה המדינה בערעורה על כך, שאין להלום גזר דין כה מקל כשמדובר בעבירות סמים חמורות מסוג זה, ומה גם, כאמור כבר לעיל, שאף נפלה שגגה בתיאור כמות הסם בטיעונו של ב"כ המדינה בפני בית משפט קמא, כפי שכבר הסברנו קודם לכן.

לז. נוכח כל אלה סברנו בשעתו (בישיבה הראשונה מיום 25.6.15) שיש מקום להטיל על המשיב עונש מאסר בפועל, אותו יוכל לרצות, נוכח כל נסיבות העניין, על דרך של עבודת שירות.

דא עקא, ולמרות שבפני שירות המבחן היו בדיקות השתן של המשיב נקיות, הרי בבדיקתו בפני הממונה על עבודות שירות נמצאו שרידי סם בבדיקת השתן, ולכן, נמנעת האפשרות לאפשר למשיב לרצות עונש מאסר על דרך של עבודת שירות, ולא ראינו מקום להפנות את המשיב פעם נוספת אל הממונה.

לח. התלבטנו לא מעט באשר לענישה הראויה, אך הגענו בסופו של דבר למסקנה לפיה לא נטיל על המשיב עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח, וזאת בהתחשב בכך שעברו הפלילי כמעט זנית, ההמלצה החיובית שבתסקירי שירות המבחן, הודאתו בהזדמנות הראשונה, וכן מתוך התחשבות בכך שאין זו דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין עם הנאשם כשמתקבל ערעור המדינה על קולת העונש.

לט. יחד עם זאת, ראוי להחמיר עם המשיב ברכיבים אחרים בגזר הדין על מנת שהמשיב יבין את החומרה שבה יש להתייחס לעבירות בהן הורשע, וכן על מנת שהענישה תהא מוחשית וקונקרטית, וכן על מנת לשמש הרתעה לעתיד.

מ. באשר לתקופת המאסר המותנה בן 3 החודשים שקבע בית משפט קמא, אנו מחליטים להעמיד תקופה זו על 9 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים, למקרה והמשיב יעבור עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים המסוכנים ויורשע בה.

מא. באשר לקנס בסכום של 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תחתיו, שהטיל בית משפט קמא, אנו מעמידים את הקנס על סכום של 15,000 ₪ או 90 ימי מאסר תחתיו.

מב. כמו כן, סבורים אנו שיש ממש בטענת המדינה לפיה היה מקום להורות על פסילת רישיון הנהיגה של המשיב.

נזכיר, שהמשיב הורשע, בין היתר, בעבירה של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים.

בהתאם לסעיף 37א(א) של פקודת הסמים: משהורשע אדם בעבירה לפי פקודה זו, רשאי בית המשפט, בנוסף לכל עונש אחר "לפסול אותו מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה או מלהחזיק רישיון רכב לתקופה שלא תעלה על 5 שנים...".

לא למותר לציין, שהעובדה שבבדיקה שנערכה אצל הממונה על עבודות שירות נמצאו זה מקרוב שרידי סם בבדיקת השתן של המשיב מעידה על כך שאין המדובר בבעיה המצויה בעברו הרחוק של המשיב, כי אם בבעיה שעומדת בתוקפה וקיימת גם לעת הזו, ומשום כך ראוי הוא כי המשיב אכן יורחק, כטענת המדינה, מן ההגה לטובת הציבור כולו.

לכן, סבורים אנו שנכון להורות על כך שהמשיב יפסל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של תשעה חודשים.

מג. התוצאה מכל האמור לעיל, היא כדלקמן:

1. אנו מקבלים חלקית את ערעור המדינה במובן זה שאנו מעמידים את העונש של 3 חודשי מאסר על תנאי, שהטיל בית משפט קמא, על 9 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, וזאת ככל שיעבור המשיב עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים ויורשע בה.

2. אנו מעמידים את תשלום קנס שעל המשיב לשלם על הסכום של 15,000 ₪ או 90 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-30 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים של 500 ₪ כל אחד, התשלום הראשון לא יאוחר מתאריך **1.11.15**, וכך הלאה, ב-1 לכל חודש עוקב, עד לפירעון המלא בפועל. ככל שהמשיב הספיק לשלם תשלום כלשהוא מתוך תשלום הקנס (בסך 2,000 ₪), שהטיל עליו בית משפט קמא, יש כמובן לנכות תשלום זה משיעור הקנס שהטלנו אנו.

אם תשלום כלשהוא לא ישולם כולו או במועדו, יעמוד מלוא סכום הקנס או כל יתרה בלתי משולמת לפירעון מלא ומיידי.

3. אנו פוסלים את המשיב מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של תשעה חודשים.

אנו מורים למשיב להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט השלום בחדרה, לא יאוחר מתאריך **12.10.15** עד השעה 10:00 בבוקר.

אנו דנים את המשיב גם לשבעה חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שנתיים מהיום וזאת ככל שיעבור המשיב עבירה של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 של פקודת התעבורה, ויורשע בה.

4. צו השל"צ בהיקף של 300 שעות לפי התוכנית שהכין שירות המבחן, ושביצעו עוכב לפי החלטת ס. הנשיא ר. שפירא מיום 9.6.15, יעמוד בעינו ועל שירות המבחן להודיע בהקדם למשיב (עם העתק לבית המשפט), על מועד חידוש ביצוע השל"צ.

המשיב מוזהר בזאת שעליו לבצע בדיקות שתן ארעיות כפי שיידרש על ידי שירות המבחן, וזאת כחלק מתנאי עבודות השל"צ, וכן **מוזהר המשיב**, שאם הוא יפר או לא יקיים את ההוראות הנוגעות לעניין ביצוע עבודות השל"צ, יהא שירות המבחן רשאי להביא את עניינו של המשיב מחדש לדיון בפני בית המשפט.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשע"ו, 8 אוקטובר 2015, במעמד כל הנוכחים.

למזכירות:

1. יש להמציא את העתק פסק הדין לשירות המבחן למבוגרים בכל הנוגע לשל"צ.

2. יש להמציא את העתק פסק הדין למזכירות בית משפט השלום בחדרה בכל הנוגע להפקדת רישיון הנהיגה.

ב. בר-זיו, שופטת

ש. שטמר, שופטת
בכירה

י. גריל, שופט בכיר
[אב"ד]